

While The Night Falls

HÄRENSTAM & WEURLANDER

CONTEMPORARY CHAMBER MUSIC

FOR GUITAR & ACCORDION

Några ord från producenten

Vi lever i en tid där musikgenrer allt oftare möts och korsbefruktas på ett organiskt vis, där musiker inte sällan från olika stilar samarbetar och skapar ny musik. Långt efter det att Philip Glass omvandlat David Bowies musik till symfoniska verk och den klassiska gitarristen Jason Vieux tolkat jazzgitarristen Pat Metheny, så kan man kanske med fog ställa sig frågan; Vad är kammarmusik idag, 2024?

Med albumet *While the Night Falls* vill vi vidga begreppet kammarmusik genom att ta in nutida melodier, stilar och genrer – med hopp om att bredda den noterade traditionen. Vi möter kraften i tonsättare som Wolfgang Bartsch, det folkmusikaliska i stycken från Vicente Bôgeholz och Minna själv. Vi får möta jazz-giganterna Pat Metheny och Thelonius Monk i nya noterade arrangemang.

Känd för att ha omdefinierat samtida klassisk musik genom sin minimalistiska stil gör Philip Glass till en av vår tids mest inflytelserika kompositörer. Vi är väldigt glada över att för detta album fått grönt ljus från Glass' förläggare att släppa två helt nya arrangemang av hans musik, skapade av duon själva.

Virtuositet är förstås ett begrepp som varit ständigt närvarande när jag jobbat med Minna och David, men bortom den speltekniska aspekten: virtuositeten i deras gemensamma frasering, lyhörddhet och deras otroliga timing tillsammans – och att även i hisnande tempi ha en avspänd dynamisk kommunikation tillför ytterligare en dimension i deras kammarmusicerande.

Arbetet med detta album har pågått till och från i över ett år. Vi har vägt alla inspelningar/tagningar som gjorts mot varandra. Aldrig har mina ögon läst så många noter i realtid för att se och höra och diskutera vilken version som tjänar kompositionen bäst. Tagningen som var "perfekt" stod ibland mot det mer "musikantiska", det som stod för det råa ställdes mot det mer balanserade etc.

Nu, efter en anseelig mängd avklarade svordomar och ett par "meltdowns" i studion (enkom för att få till det bästa till er lyssnare), är vi i mål och kan välkomna er att avvjuta detta album – följ med på resan från hög-energisk musik som långsamt rör sig mot lugnet och nattens skuggor, tidpunkten då bruset lagt sig och vilan äntligen kan träda in...

Minna Weurlander

Den karismatiska accordeon-virtuosen är född och uppvuxen i Finland och hennes passion för musik ledde henne till Sverige där hon nu arbetar som en konsertmusiker och kompositör. Hon anses allmänt vara en av Europas mest mångsidiga accordeonister. Hon arbetar med symfoniorkestrar, stråkkvartetter, samtida och experimentell dans, teater och performance tillsammans med filmproduktioner. Hon har även omfattande erfarenhet att leda flertalet ensembler och musikproduktioner.

David Härenstam

Efter att ha avslutat sina högre musikerstudier med en Advanced Diploma under Professor John Mills vid Royal Welsh College of Music and Drama har David medverkat på en lång rad skivinspelningar med bl.a. cellisten Andreas Brantelid, violinisten Nils-Erik Sparf. och jazzpianisten Peter Knudsen. David har turnerat i Europa, Kina och Australien som solist och i olika ensembler och är också Konstnärlig ledare för två kammarmusikfestivaler i Sverige.

Om styckena

While the Night falls är ett album som på alla vis använder ett utvidgat begrepp av ordet kammarmusik. Det är också en skiva som börjar i dagens uppskruvade tempo med vild rytmik och energi men som sakta låter lugnet och natten falla in. Med varje ton och varje stycke.

01. Spiel der Kräfte – Wolfgang Bartsch (f. 1962)

Albumet tar sin början i det explosiva "Spiel der Kräfte" (krafternas spel), ett stycke vars namn förklarar sig själv i sitt divergenta, närmast schizofrena uttryck: från det vilda, aggressiva (faktiskt så vilt att David fick byta ut sin specialbyggda Jim Redgate-gitarr mot en mindre ömtålig, av oro för att den skulle skadas under inspelningen) till de mjukare intermezzot med jazziga toner av Minna och mjukt legatospel i gitarren.

Bartsch har i detta stycke inte bara skrivit ett vansinnigt virtuost Tour de force, han har också skapat själva sinnebilderna för den nya kammarmusiken. Är det jazz, klassiskt eller något annat? Gitarristen uppmanas att likt en elgitarrist spela med plektrum, väsensskilt från vad vi brukar förknippa med klassisk gitarr. Accordion-stämman är som gitarren strikt noterat men klingar bitvis både improvisatoriskt fritt såväl som våldsamt med riff som kanske rent av för tankarna till nutida progressiv metal eller Djent?

02. Puyuyui – Vicente Bögeholz (f. 1963)

Med nästa stycke rör vi oss mot folkmusiken och lämnar plats för fri improvisation. Vicente, själv en framstående gitarrist, vet väldigt väl hur man testat gränserna för hur en gitarr kan trakteras. Accordionstämman, om än skriven av Vicente själv, är framtaget i samarbete med bandoneon-virtuosen Juanjo Mosalini. Styckets egendomliga, kanske lustiga, namn kommer sig av det 'hån' de båda musikerna fick ta emot under en turné i Mexico då deras misslyckade försök att beskriva staden de spelade i utmynnade i glada skratt från ortsbefolkningen som tyckte att det lät som att de sa just... Puyuyui!

03. Nightfall & Noric – Minna Weurlander (f. 1973)

Minnas stycke bär två tydliga delar. I första delen skymmer kvällen i ett improvisatoriskt samtal av tonkaskader mellan gitarr och accordion. Sedan följer Noric, som är Rumänska för 'Skål' (ordagrant 'för hälsa') som en vild berusande dans medan natten gör sitt intåg.

04. Astorita – Roger Eon/Kristina Kuusisto

Inget accordion-album skulle vara komplett utan en nick och hyllning till Astor Piazzolla. Först via Roger Eon & Kristina Kuusisto tydligt Piazzollskt klingande 'Astorita' för att sedan följa upp med två stycken av tango nuevo-kungen själv:

05. Gulinay – Astor Piazzolla (1921-1992)

Ett musikaliskt mikrokosmos som inledningsvis för oss genom ett mörkt inre landskap för att i mittendelen återropa ljusare minnen innan vi den avslutande delen går in i nostalgi och kanske till ett minne vars skarpa kanter nu har slipats ner.

06. Psicosis – Astor Piazzolla Arr.: Ian Murphy/Minna Weurlander)

Gitarrstämman är arrangerad av Ian Murphy medan accordion-stämman är arrangerad av Minna själv.

07. Mad Rush – Philip Glass (f. 1937) (arr.: David Härenstam)

Mad Rush komponerades ursprungligen som ett orgelstycke, och bygger på växlingar mellan två teman. Det ena temat är fridfullt och meditativt, men det andra är snabbt och frenetiskt. Glass förklarade själv att det ena temat är ett fredligt och meditativt, det andra representerar leken med de vredesfulla och fridfulla gudarna i tibetansk buddhism. 1979 hade arrangörerna av Dalai Lamas allra första offentliga tal i Nordamerika kontaktat Glass för att skapa ett musikstycke med en mycket speciell förutsättning: eftersom Dalai Lamas schema – och därmed hans ankomst till lokalen – var så vagt, behövde de ett musikstycke som kunde sträckas ut på obestämd tid utan att publiken insåg att det hade något med en ev. försening att göra...

08. Etude nr 16 – Philip Glass (arr.: David Härenstam)

Glass' Piano Etudes 1-10 och 11-20 skrev han främst för att förbättra sitt eget solopianospel för att utöka sin repertoar för sina solokonsert. Men de stannade så klart inte bara i Glass egna repertoar utan spelas nu över hela världen i olika arrangemang.

De 20 pianoetyderna bildar, när de lyssnas rakt igenom, ett stort porträtt av vår tids mest inflytelserika kompositörer. Nattens stillhet och mystik tycks ofta återspeglas i hans musik, där lugnet ger vika för tankens fria rörlighet. Glass musikaliska språk är enkelt men kraftfullt och det har satt en outplånlig prägel på musikens värld.

09-11. The Slumbering Green – Stefan Klaverdal (f. 1975)

9. I. Uninvaded sleep

10. II. Into the Sickly Light

11. III. Faintest sunlights flee

Tre satser och tre aspekter av att närma sig sömnen. I tredje och sista satsen skildrar musiken bokstavligen hur musikerna, kompositören, eller du (?) faller i sömn. Dagen är över. Natten har fallit. Imorgon något nytt.

12. 'Round Midnight – Thelonious Monk (1917-1982) (arr.: David Härenstam)

För David, som började sin bana med elgitarr och jazzutbildning, har just pianisten Thelonious Monk alltid legat nära. Det lynniga ofta skämtsamma som blandas med det vackra! De genialiska melodierna och klangerna. Round Midnight – festen är nu över, sorlet har lagt sig, klockan har slagit tolv.

13. Last Train Home – Pat Metheny (f. 1954) (arr.: David Härenstam)

Festen klingar av, dansen är slut, stillheten börjar ta över. Ett tåg strävar ensamt bort i natten i gitarristen Pat Metheny's Last train home. Med sina pulserande åttondelar ser vi kanske snarare ett ånglok än ett snabbtåg och med sin enkla harmonik är detta kanske lika mycket en poplåt som en jazzlåt... som ett kammarmusikaliskt genomkomponerat stycke? Här finns, i motsats vad man kanske kan tro, inget utrymme för improvisation. Varje ton är nedskriven, varje fras utstakad.

En låt som följt gitarristen David Härenstam under många år, men alltid med misstanken om att gitarristen kanske inte, Pat till trots, är det bästa instrumentet för dessa långa linjer och stora klanger? Är det kanske möjligt att det existerar ett annat instrument, ännu bättre lämpat för att ta till vara denna underbara musikväv av långa snirklande melodier? "

David Härenstam spelar på Jim Redgate Wave Double Top gitarr och på Ortega RCE180-LTD.

Minna Weurlander spelar på ett Scandalli Extreme accordion.

Albumet är inspelat, producerat, mixat och mastrat av Stefan Levin i Levin Studios, Stockholm.® & © 2024 Levin Studios

Ett särskilt tack riktas till Kulturrådet som möjliggjort detta album.

While the Night Falls

1. SPIEL DER KRÄFTE - Wolfgang Bartsch 3:00
 2. PUYUYUI -Vicente Bögeholz 3:42
 3. NIGHTFALL & NORIC - Minna Weurlander 4:45
 4. ASTORITA - Kristina Kuusisto/Roger Eon 3:00
 5. GULINAY - Astor Piazzolla 3:21
 6. PSICOSIS - Astor Piazzolla 2:00
 7. MAD RUSH - Philip Glass/arr. David Härenstam 5:52
 8. ETUDE no.16 - Philip Glass/arr. David Härenstam 4:09
 - THE SLUMBERING GREEN - Stefan Klaverdal
 9. I. Uninvaded sleep 2:50
 10. II. Into the Sickly Light 2:51
 11. III. Faintest sunlights flee 2:21
 12. 'ROUND MIDNIGHT - Thelonious Monk/arr. David Härenstam 5:25
 13. LAST TRAIN HOME - Pat Metheny/arr. David Härenstam 4:49
- Total time: 48:00